

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Bytové družstvo Gorkého 19**
sídlem Gorkého 323/19, 702 00 Ostrava
zastoupený advokátkou Mgr. Lucií Kotterbovou
sídlem Preslova 361/9, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: 1) **CETIN a.s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

2) **Česká penzijní pokladna a.s.**
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

3) **J. P.**

4) **České Radiokomunikace a.s.**
sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6

5) **Společenství vlastníků Gorkého 2077/25**
sídlem Gorkého 2077/25, 702 00 Ostrava

6) **Společenství vlastníků Gorkého 336**

sídlem Gorkého 336/21, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2022, č. j. MSK 8089/2022,
ve věci územního rozhodnutí

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2022 č. j. MSK 8089/2022, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „stavební úřad“) ze dne 19. 11. 2021 č. j. SMO/715207/21/ÚpaSŘ/Král ve věci umístění stavby „Novostavba bytového komplexu PODĚBRADOVA“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE v katastrálním území X.
2. Žalobce uvedl, že je vlastníkem pozemku parc. č. XF v katastrálním území X, jehož součástí je budova č. p. XG, takže bezprostředně sousedí s pozemky dotčenými územním rozhodnutím. Podle žalobce se správní orgány nevypořádaly dostatečně a přezkoumatelně s žalobcovými námitkami.
3. Žalobce namítl rozpor rozhodnutí s územním plánem. Podle žalobce se závazné stanovisko orgánu územního plánování, jímž byl žalovaný vázán, vůbec nezabývalo indexem zastavění, když uvedlo, že se tento index nevztahuje na plochy kompaktní městské zástavby. Toto stanovisko také nerespektuje zásady modrozelené infrastruktury – žalobce má za to, že i cíl, pokud je zahrnut v územním plánu, je povinností. Umístění stavby v rozporu s územním plánem v těsné blízkosti žalobcovy budovy se přímo dotýká jeho vlastnických práv.
4. Žalobce namítl, že v rozporu s § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhl. č. 501/2006 Sb.“) nebyl dodržen minimální odstup staveb. Stavební úřad uvedl, že výška jižního umístěvaného domu je 15,07 m a 17,37 m po atiku nad 5. NP, odstup 5. NP je 2,1 m a minimální vzdálenost mezi domy je 15,27 m. Pokud by byla brána v potaz pouze výška 15,07 m, bylo by snadné obejít ustanovení vyhlášky, stačilo by navrhnout nízkou stavbu a další patra jen mírně odsadit. Účelem tohoto ustanovení je zajistit důstojné bydlení i pro stávající obyvatele protilehlého domu.
5. Žalobce uvedl, že většina bytů v jeho domě je jednopokojových, jediné pobytové místnosti jsou situovány do ulice Gorkého, což je severní strana domu. Světelná studie, která je součástí projektové dokumentace, zařadila lokalitu do kategorie 3 (Prostory s trvalým pobytem lidí v souvislé řadové zástavbě v centrech měst), pro kterou norma stanoví nejnižší denní osvětlenost 29%. Není zřejmé, která oprávněná instituce rozhodla o zařazení stavby do kategorie 3 a proč zpracovatel studie nevzal v potaz kategorii 2 (Běžné prostory s trvalým pobytem lidí) s nejnižší denní osvětleností 32%. Konstatování stavebního úřadu o

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

kompaktní městské zástavbě blokového uspořádání vychází z neznalosti poměrů, protože od ulice Gorkého směrem od centra žádná bloková zástavba není. Žalobce s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 6 As 175/2019-52 tvrdil, že nejnižší přípustná hodnota je 32%.

6. Žalobce namítal i ve vztahu k dalším prvkům kvality bydlení (žalobcem označeno jako „pohoda bydlení“). Podle žalobce správní orgány bagatelizovaly problematiku hluku, aniž by měly podklady ve formě hlukové studie. V dané oblasti již teď dochází k překračování hlukových limitů, uzavřením daného prostoru do uliční sítě dojde k jeho kumulaci. Ani chybějící rozptylová studie nemůže být nahrazena posouzením stavebního úřadu nebo pracovníky orgánu ochrany veřejného zdraví. Realizací navržené stavby a stavby parkoviště na ulici Gorkého dojde ke zhoršení rozptylových podmínek. Žalobce dále namítl, že kvůli navržené stavbě má být vykáceno 38 vzrostlých stromů a náhradní výsadba má být v jiných lokalitách, dojde tedy ke zhoršení životního prostředí dané lokality. Dosavadní stromy ochlazovaly prostředí, nová stavba bude produkovat teplo, nelze se spokojit s konstatováním projektanta, že jsou splněny zákonné podmínky, bez vypracování tepelné studie.
7. Žalobce dále namítl rozpor s § 20 odst. 4 vyhl. č. 501/2006 Sb. – chybné vymezení stavebního pozemku. Podle žalobce jsou stavby navrženy v samé hranici pozemků, takže je technicky nemožné realizovat je bez využití sousedních pozemků (výkopové práce atd.). U pozemků č. XE a č. XD jsou v rozhodnutí uvedeny jen části, a to výměrou, takže není jasné, kde má být stavba umístěna. Část stavby se podle žalobce nachází také na pozemku č. XH.
8. Podle žalobce nebyl splněn požadavek § 25 odst. 7 vyhl. č. 501/2006 Sb., aby vzdálenost průčelí budovy, v níž jsou okna obytných místností, byla nejméně 3 m od okraje vozovky místní komunikace. Umísťovaná stavba je tak v kolizi se stavbou parkoviště na ulici Gorkého.
9. Podle žalobce nebyla dostatečně posouzena požární bezpečnost. Požárně nebezpečný prostor umísťované stavby bude podle žalobce zasahovat na parkoviště na ulici Gorkého, které má již pravomocné stavební povolení. Není řešen zásah tohoto parkoviště na navržený objekt, ať při požáru zaparkovaných vozidel vůči navržené stavbě nebo v případě požáru navržené budovy a přenosu požáru na zaparkovaná auta. Projektová dokumentace vůbec nepočítá s dobíjecími stanicemi elektromobilů, pouze s kabelovody uvnitř budovy, což je podle žalobce nedostatečné. S účinností od 1. 10. 2021 přitom vyhláška č. 268/2009 Sb. zavedla požadavek vybavení staveb dobíjecími stanicemi. Závazné stanovisko hasičského záchranného sboru se snaží tento nedostatek nezákonně zhojit přesunutím požadavku do navazujícího řízení.
10. Problematika parkovacích míst pro umísťovanou stavbu je podle žalobce řešena formálně a účelově. Stavební úřad sice zahrnul do podmínek realizaci parkoviště na pozemku parc. č. XI v katastrálním území Moravská Ostrava, ale bez toho, aby bylo zajištěno, že obyvatelé novostavby budou mít dlouhodobá a nevypověditelná práva na užívání tohoto parkoviště. Budované parkoviště na ulici Gorkého přitom není zcela dostačující ani pro stávající obyvatele ulice Gorkého. Novostavba počítá jen s 1,25 auta na byt, což je podle žalobce málo, mělo by to být cca 1,5 auta na byt.

11. Podle žalobce je pro realizovatelnost stavby zásadní, zda má být založena na pilotech nebo na desce, v rámci územního řízení nelze schvalovat variantní řešení. Žalobce poukázal na rozsudek NSS č. j. 1 As 12/2014-135.
12. Podle žalobce lze očekávat – s ohledem na rozsáhlost umísťované stavby a vykácení desítek vzrostlých stromů – vzestup spodní vody, která může ohrozit stávající zástavbu.
13. Žalobce vytkl stavebnímu úřadu, že neprovedl ohledání na místě a nezjistil tak stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, jinak by nemohl parkoviště v dané lokalitě vydávat za nezastavěnou plochu a opravené podnikatelské objekty za dožívající objekty skladů a dílen.
14. Projektová dokumentace je podle žalobce v rozporu s § 20 odst. 5 písm. c) bodem 1 vyhl. č. 501/2006 Sb., protože neřeší, proč není možno využívat srážkové vody, což je veřejným zájmem a má celospolečenský přesah, je v zájmu vlastníků okolních staveb, protože řádným nakládáním dojde k pozitivní změně mikroklimatu z dlouhodobého hlediska.
15. Projektová dokumentace neobsahuje v rozporu s § 23 vyhl. č. 501/2006 Sb. rozhodnutí o připojení k místní komunikaci – chodníku podél ulice Valchařská. Dále má žalobce za to, že kontejnery na odpad by měly být umístěny jinde než při ulici Valchařské. Poukazuje na bezpečnost a plynulost dopravy a na nárazový hluk v případě kontejnerů.
16. Žalovaný ve vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když žalobní námitky se obsahově shodují s odvolacími, a navrhl zamítnutí žaloby.
17. Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily.
18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
19. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že stavební úřad rozhodl dne 19. 11. 2021 o umístění stavby „Novostavba bytového komplexu X“ v X. Jedná se o dva bytové domy, každý s 5 nadzemními podlažími, mezi nimiž je uzavřené atrium. Stavba je umístěna na pozemcích, které tvoří lichoběžník, ze všech stran obklopený ulicemi (Valchařská, Tolstého, Poděbradova, Gorkého). Naproti domu umísťovanému na jižní straně lichoběžníku se přes ulici Gorkého nachází blok bytových domů, jedním z nich je dům ve vlastnictví žalobce. Součástí rozhodnutí stavebního úřadu je i povolení ke kácení 38 dřevin na pozemcích stavby a povinnost stavebníka vysadit 42 sadovnický zapěstovaných stromů na jiných místech v X. Žalobce byl účastníkem územního řízení ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), jeho námitkami se zabýval stavební úřad v rozhodnutí o umístění stavby, a o žalobcově odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím dne 20. 4. 2022.
20. Soud především uvádí, že žalobce byl účastníkem správního řízení jakožto vlastník jednoho ze sousedních pozemků a stavby na něm – bylo tedy na žalobci, aby chránil svá vlastnická a jiná práva, nikoli aby chránil zájmy jiných osob či aby hájil veřejný zájem. Žalobce by mohl být úspěšný, pouze pokud by alespoň tvrdil, že se účinky územního

povolení přímo dotýkají jeho práv, přičemž tato tvrzení by musela být dostatečně konkrétní. Nestačí tedy tvrzení, že došlo k porušení určitých právních norem, je třeba výslovně uvést, jak konkrétně se každé takové tvrzení negativně dotklo právě žalobcových práv a zájmů (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2014 č. j. 6 As 119/2013-70 a jemu předcházející rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2013 č. j. 7 Ca 130/2009-115).

21. Dále soud připomíná, že žalobci sice nic nebrání v tom, aby v rámci žalobních bodů zopakoval své argumenty vyjádřené v průběhu řízení před správními orgány. Musí však vzít v úvahu, že žalobou napadá právě rozhodnutí o odvolání, které jeho ve správním řízení uplatněné argumenty vypořádává (nebo nevypořádává) a žalobní body se musí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu žalovaného správního orgánu při vydání napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2013 č. j. 4 As 78/2012-125). Jak vyplývá z judikatury, smyslem přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví není stále dokola opakovat již jednou vyřčené a soud se může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním napadeného správního rozhodnutí odkazovat na odůvodnění napadeného správního rozhodnutí (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 273/2019 – 50 či z dřívějších rozhodnutí rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007 č. j. 8 Afs 75/2005-130).
22. Pokud jde o soulad záměru s územním plánem, je nutno poukázat na to, že umísťované stavby se nacházejí (stejně jako nemovitosti žalobce) v ploše kompaktní městské zástavby. Jak již uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, když citoval ze závazného stanoviska orgánu územního plánování, v souladu s Územním plánem Ostravy se maximální index zastavění na plochy kompaktní městské zástavby nevztahuje (str. 13 rozhodnutí). Není tedy pravdou, že by se závazné stanovisko vůbec nezabývalo indexem zastavění, jak tvrdí žalobce – správní orgány na základě znění platného územního plánu uzavřely, že pro konkrétně posuzovanou lokalitu se index zastavění neuplatní. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval i žalobcovou námitkou ohledně modrozelené infrastruktury (str. 14 rozhodnutí) a soud s jeho závěry souhlasí. Modrozelená struktura je jedním z cílů urbanistické koncepce, jako povinnost je v Územním plánu Ostravy stanovena pouze v kapitole ohledně statické dopravy (u velkokapacitních parkovišť). Žalobce směřuje cíl a povinnost, což jsou však odlišné pojmy jak z hlediska jazykového, tak z hlediska stavebního zákona, který v § 18 uvádí, že cílem územního plánování je *vytvářet předpoklady* pro výstavbu a udržitelný rozvoj území, kdežto § 19 se zabývá úkoly územního plánování, mezi nimi i *stanovováním podmínek* pro výstavbu. Soud proto uzavírá, že z hlediska vznesených námitek je umísťovaný záměr v souladu s územním plánem, k čemuž v dané věci dospěly i správní orgány obou stupňů.
23. Podle § 25 odst. 4 vyhl. č. 501/2006 Sb., jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 2. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umísťované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových. Podle odst. 8 téhož ustanovení, vzájemné odstupy a vzdálenosti se měří na nejkratší spojnici mezi vnějšími povrchy obvodových stěn, balkonů, lodžii, teras, dále od hranic pozemků a okraje vozovky pozemní komunikace.

24. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žadatel předložil pro účely zjištění odstupů staveb geodetické zaměření výšky a polohy protilehlých stěn sousedících staveb a schématický řez, objasňující vzdálenosti a výšky stěny navrhovaného jižního domu a protilehlých stěn domů přes ulici Gorkého. Stavební úřad se zabýval odstupovými vzdálenostmi na str. 37 rozhodnutí, na což soud pro stručnost odkazuje, a shrnuje, že u navrhovaného jižního domu bylo správně počítáno s výškou stěny 15,07 m, neboť tak vysoká je nejbližší stěna navrhovaného domu (vůči domům přes ulici Gorkého). Pokud jde o ustoupené 5. nadzemní podlaží navrhovaného domu, to netvoří nejkratší spojnicí pro měření (viz § 25 odst. 8 výše citované vyhlášky) a odstup ve směru od ulice je navržen v takové vzdálenosti, aby výška stěny 5. nadzemního podlaží byla rovna vzdálenosti tohoto ustoupeného podlaží od domů přes ulici Gorkého. Navíc nejde o „mírné“ odsazení ustupujícího podlaží, nýbrž o 2,1 m. Podle soudu je tedy navrhovaný záměr přípustný z hlediska § 25 citované vyhlášky, využívá jejího znění, aniž by ji obcházel.
25. Žalobce v žalobě opakovaně tvrdí, že konstatování stavebního úřadu o kompaktní městské zástavbě blokového uspořádání vychází z neznalosti poměrů. Podle soudu stavební úřad jednak používá tuto charakterizaci v souladu s tím, jak je daná lokalita vymezena obsahem Územního plánu Ostravy – posuzuje, jaké záměry jsou z hlediska dané plochy (a z mnoha dalších hledisek) přípustné, a dále se stavební úřad zabýval i konkrétními poměry v místě záměru (kdy stavba doplní stávající okolní souvislou řadovou zástavbu centrální části města). To je také jádrem odpovědi na žalobcovu námitku ohledně světelně technické studie denního osvětlení – zastínění a oslunění okolních objektů. Jak soud zjistil z obsahu správních spisů, tato studie zařadila lokalitu do kategorie 3 (prostory s trvalým pobytem lidí v souvislé řadové zástavbě v centru měst), stavební úřad aproboval závěry studie, a ve svém rozhodnutí také uvedl, z jakých důvodů (srov. zejm. str. 37). K žalobcem zmíněnému rozsudku NSS soud uvádí, že žalobce z něj vytrhává citaci bez souvislostí. V dané věci se totiž jednalo o porovnávání hodnot uvedených v posudku s hodnotami stanovenými normou, nikoli snad, že by norma stanovila jako nejnižší možnou hodnotu 32%. Pokud jde o žalobcovo konstatování, že jednopokojové byty v jeho domě mají okna pobytových místností situována do ulice Gorkého, k tomu lze společně se správními orgány uvést pouze to, že umísťovaný záměr na jejich severní orientaci nic nezmění. Soud tedy uzavírá, že námitka ohledně světelné studie neobstojí.
26. Pokud jde o žalobcovy námitky k hluku, soud zjistil ze správních spisů, že stavební úřad rozhodoval na základě kladného stanoviska krajské hygienické stanice, které bylo potvrzeno nadřízeným orgánem, a do podmínek rozhodnutí o umístění stavby byla zapracována též podmínka krajské hygienické stanice. Vzhledem k obecnosti této žalobní námitky soud pouze připomíná, že se správní orgány zabývaly jak hlukem z tepelných čerpadel umísťovaného záměru, tak hlukem z dopravy (u něhož by podle krajské hygienické stanice mělo dokonce dojít ke snížení v důsledku umístění stavby vlivem akustického stínu). Také pokud jde o rozptyl škodlivin, stavební úřad rozhodoval na základě kladných stanovisek dotčených orgánů, přičemž zdůraznil, že zdrojem hluku, prachu a exhalací v ulici Gorkého je především automobilová doprava, nikoli navržená stavba bytových domů. Pokud jde o vykácení stávající zeleně na pozemcích stavby, to bylo povoleno rozhodnutím stavebního úřadu, který v odůvodnění na str. 38 zcela správně uvedl, že každá zástavba v určité míře pozmění ráz lokality, a poukázal také na předpokládané využití pozemku dané územním plánem. Pokud jde o žalobcem požadovanou tepelnou studii, stavební úřad se zabýval i touto námitkou, a správně

poukázal na to, že žalobcův dům je k navržené stavbě orientován severní fasádou, takže nedochází k jejímu přehřívání, a navržená stavba má mít bílou fasádu, čímž bude minimalizováno její přehřívání. K tomu soud dále poukazuje na to, že žalobcův dům není v těsné ani bezprostřední blízkosti navrženého domu, jak žalobce tvrdí v žalobě, mezi domy se nachází ulice Gorkého a byl splněn požadovaný odstup budov (viz bod 23. – 24. tohoto rozsudku). Soudu je známa judikatura týkající se kvality (pohody) bydlení a má za to, že správní orgány v tomto případě důkladně vážily dopad záměru a vypořádaly se dostatečně s námitkami žalobce. Tím se nyní posuzovaný případ také liší od žalobcem obecně uvedeného rozsudku NSS č. j. 6 As 38/2008-123, když ten je založen na skutečnosti, že se správní orgány nevypořádaly s námitkami účastníků řízení.

27. Soud chápe, že z pohledu stávajících obyvatel dojde k podstatné změně v jejich okolí, nicméně souhlasí se stavebním úřadem, který přílehavě uvedl na str. 38 odůvodnění: *pokud namítající účastníci požadují, aby v prostoru vymezeném ulicemi Poděbradova, Valchařská a Gorkého byla do budoucna pouze zeleň, do které chtějí mít nerušený výhled a zachováno stávající mikroklima, pak tento požadavek měli aktivně uplatňovat v rámci projednávání Územního plánu Ostravy.*
28. Pokud jde o vymezení stavebního pozemku, je třeba opět připomenout, že mezi domem žalobce a nejbližší částí navrženého záměru leží ulice Gorkého (pozemek parc. č. 1 XJ ve vlastnictví Statutárního města Ostrava), a ostatní pozemky zmíněné žalobcem v této námitce k němu mají ještě menší vztah – jedná se o ulice, které sousedí s umístěnou stavbou na západě (Valchařská – parc. č. XE), na východě (Poděbradova – parc. č. XH), případně o pozemek na samé severní hranici umístěvaného záměru (parc. č. XD), takže není zřejmé, jak by se případná chyba mohla dotknout žalobce a jeho práv. V žalobě k tomu žalobce uvedl pouze obecně, že *rozsah a vymezení stavebního pozemku determinuje možnou intenzitu dotčení vlastnického práva*, přičemž stavební úřad se touto otázkou zabýval podrobně na str. 30 – 31 rozhodnutí.
29. Pokud jde o namítanou kolizi umístěvané stavby se stavbou parkoviště v ulici Gorkého, stavební úřad se stejnou námitkou zabýval na str. 31 – 32 rozhodnutí. Žalovaný ji považoval za námitku nepřislušející žalobci (§ 85 odst. 2 písm. b/ a § 89 odst. 3 stavebního zákona) a s tím se soud shoduje, neboť ani zde není zřejmé, jaký vliv má řešení této námítky na práva žalobce, přičemž žalobce k tomu neuvedl žádná konkrétní žalobní tvrzení.
30. Pokud jde o posuzování požární bezpečnosti, lze odkázat na str. 15 – 16 odůvodnění rozhodnutí žalovaného. I zde platí, že z žaloby nevyplývá konkrétní souvislost s dotčením nemovitostí žalobce. Ohledně požárně nebezpečného prostoru se žalobce v žalobě zabýval vzájemnými vlivy umístěvaného záměru a parkoviště na ulici Gorkého, nikoli dopady na svou nemovitost. Podobně je to s dobíjecími stanicemi elektromobilů – jednak soudu není vůbec zřejmé, jaký vliv by mohly mít na žalobce a jeho vlastnická práva, navíc žalobce necituje předmětnou vyhlášku přesně – stavba totiž musí mít instalaci kabelovodů (což projektová dokumentace splňuje) pro pozdější instalaci dobíjecích stanic.
31. Pokud jde o parkovací místa, soud zjistil z obsahu správních spisů, že 50 parkovacích míst je navrženo v suterénu bytových domů a v atriu mezi nimi, dalších 14 míst pak je řešeno podmínkou č. 1 rozhodnutí o umístění stavby tak, že budou na pozemku parc. č. XI v katastrálním území X, v docházkové vzdálenosti do 300 m od umístěvané stavby. Žadatel doložil nájemní smlouvu s vlastníkem tohoto pozemku, v níž

se konkrétně hovoří o 14 parkovacích místech pro předmětné domy. V souladu s ČSN a Územním plánem Ostravy připadá na umísťovaný záměr celkem 64 parkovacích míst. K tomu soud uvádí, že § 21 odst. 1 vyhl. č. 501/2006 Sb. počítá s umístěním parkovacích míst v docházkové vzdálenosti do 300 m od staveb pro bydlení, takže na přijatém řešení soud neshledává nic formálního. Rozhodnutí o umístění stavby neslouží k tomu, aby řešilo případné ne/užívání parkoviště vymezeného na pozemku parc. č. XI. Budované parkoviště na ulici Gorkého je zcela jinou stavbou jiného stavebníka než v nyní posuzované věci, obě stavby budou sice koordinovány (neboť spolu sousedí), nicméně počtem parkovacích míst spolu nesouvisí. Žalobcovy úvahy o tom, kolik by podle něj mělo připadat parkovacích míst na byt, jsou obecné a nedávají soudu dostatečný podklad pro přezkoumání.

32. Pokud jde o základy umísťované stavby, soud zjistil z obsahu správních spisů, že v projektové dokumentaci jsou popsány dvě varianty (piloty a deska), neboť dosud nebyl proveden geologický průzkum, bylo vycházeno z archivních podkladů. Stavební úřad to považoval za dostačující, s tím, že obě varianty jsou osvědčeným řešením, které se nevymyká běžným standardům. V rozhodnutí o umístění stavby jsou konkrétně uvedeny rozměry staveb (půdorysné, výškové) a dále podmínka č. 2, která uvádí, že v dokumentaci pro stavební povolení bude podrobně řešen způsob založení domů zvolený dle statického posouzení navržených variant. S ohledem na naprostou obecnost této žalobcovy námitky soud pouze podotýká, že vyhláška č. 499/2006 Sb. vyžaduje příslušné výkresy základů staveb až pro stavební řízení, nikoli pro řízení o umístění stavby, a že rozsudek, na který žalobce poukazoval, se týká stavebního řízení, a výslovně se v něm uvádí, že *před započítáním stavby* musí být postaveno najisto, že založení stavby je s ohledem na geologické podmínky území bezpečné.
33. Pokud jde o vliv umísťované stavby na spodní vody, stavební úřad se touto námitkou zabýval podrobně na str. 33 – 34 rozhodnutí, žalobce na jeho závěry v žalobě nijak nereagoval, jeho žalobní námitka je velmi obecná. Soud proto nemá, co by k věci dále dodal, a odkazuje na rozhodnutí stavebního úřadu.
34. Pokud jde o námitku, že stavební úřad neprovedl ohledání na místě, tuto vypořádal stavební úřad na str. 39 – 40 rozhodnutí. Soudu není zřejmé, jak žalobcem uváděné objekty souvisejí s vlivem umísťovaného záměru na žalobcova vlastnická či jiná práva, proto nemá, co by k věci dále dodal.
35. Pokud jde o hospodaření se srážkovými a odpadními vodami, žalobce tuto námitku koncipoval jako obecnou obhajobu veřejného zájmu, což mu nepřisluší, jak již uvedl i žalovaný (str. 20 napadeného rozhodnutí).
36. Pokud jde o připojení stavby k ulici Valchařské a o umístění kontejnerů u ní, soud především připomíná situaci na místě z prostorového hlediska (viz bod 19. a 28. tohoto rozsudku), takže má za to, že tyto námitky žalobci vůbec nepřisluší. Pouze pro doplnění soud uvádí, že umísťovaná stavba bude dopravně napojena na ulici Poděbradovu, a že podle stanoviska krajské hygienické stanice dojde výstavbou bytových domů k „odclonění“ ulice Gorkého od hluku z okolních ulic včetně ulice Valchařské.
37. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný ani s námitkami, které mu příslušely z hlediska § 85 odst. 2 písm. b) a § 89 odst. 3 stavebního zákona a u nichž uvedl své konkrétní výhrady (body 22 – 27 rozsudku), ani s námitkami, které by mu teoreticky příslušely, avšak byly co

do dopadů na žalobce zcela obecné (body 28 – 34 rozsudku), natož s námitkami, které mu nepřísluší (body 35 – 36 rozsudku).

38. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
39. Výrok o náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jím neuložil v řízení plnění žádné povinnosti ani neshledal důvod zvláštního zřetele hodný pro přiznání náhrady.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. února 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu